

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ.....**236**...../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **24 ທັນວາ 2020**

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 20/ສພຊ, ລົງວັນທີ 12 ພະຈິກ 2020 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 27/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 10 ທັນວາ 2020.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ.
ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 20 / ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 12 / 11 / 20

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2020) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 10 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 12 ພະຈິກ 2020.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ດ້ວຍຄະແນນຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປາມີ ຢາທິຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 88 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 12 ພະຈິກ 2020

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຮ່ວມມື, ການສະກັດກັ້ນ ແລະ ຕ້ານອາຊະຍາກຳ, ການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ການຮ້ອງຟ້ອງຄະດີອາຍາ ມີປະສິດທິພາບ, ມີປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ ແລະ ພົນລະເມືອງ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ

ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ແມ່ນ ການໃຫ້ການຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນທາງອາຍາ ລະຫວ່າງລັດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບ ລັດຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ໝາຍເຖິງ ລັດໃດໜຶ່ງ ທີ່ຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືຈາກລັດອື່ນທາງອາຍາ;
2. ລັດທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ໝາຍເຖິງ ລັດໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືຈາກລັດອື່ນທາງອາຍາ;
3. ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການກໍ່ອາຊະຍາກຳ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງມື ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຫຼື ຊັບສິນ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ ການກໍ່ອາຊະຍາກຳໃດໜຶ່ງ;

4. ອົງການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ໝາຍເຖິງ ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະ ສານປະຊາຊົນ;

5. ອາຊະຍາກຳ ໝາຍເຖິງ ການປະພຶດ ຫຼື ການກະທຳ ທີ່ພາໃຫ້ມີການລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕາມກົດໝາຍຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ;

6. ທາງອາຍາ ໝາຍເຖິງ ເລື່ອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະມວນກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີອາຍາ;

7. ເອກະລັກຂອງບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ດຳນິຮູບປະພັນ, ບຸກຄະລິກກະພາບ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4 ຫຼັກການ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ

ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ, ຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົນຖ້ວນ, ບໍ່ແຊກແຊງເຂົ້າວຽກງານພາຍໃນຂອງ ກັນ, ສະເໝີພາບ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ;

2. ເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;

3. ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ;

4. ເຄົາລົບ ກຽດສັກສີ, ສິດ ແລະ ເສລີພາບ ຂອງບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

5. ຮັບປະກັນການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ວ່ອງໄວ.

ມາດຕາ 5 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບການຮ່ວມມືທາງອາຍາ ລະຫວ່າງ ລັດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ກັບ ລັດຕ່າງ ປະເທດ ທີ່ຮ້ອງຂໍ ຫຼື ຖືກຮ້ອງຂໍ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ບໍ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ, ການໂອນຕົວຜູ້ຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດ, ການ ໂອນສຳນວນຄະດີອາຍາ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຫາກກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 6 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮ່ວມມື ລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກອົບຮົມ, ສຳ ມະນາ, ການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາການ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ເພື່ອພັດທະ ນາວຽກງານຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ.

ພາກທີ II

ການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາຂອງຕ່າງປະເທດ

ໝວດທີ 1

ຂອບເຂດການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມື ແລະ ການປະຕິເສດການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມື

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ

ການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ມີຂອບເຂດ ດັ່ງນີ້:

1. ການເອົາຄໍາໃຫ້ການ;
2. ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ກຖານ;
3. ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງບຸກຄົນໃນລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ;
4. ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການດໍາເນີນຄະດີອາຍາ ຂອງບຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດໂທດ ຫຼື ຖືກກັກຂັງ;
5. ການຊອກຮູ້ບ່ອນຢູ່ ຫຼື ເອກະລັກຂອງບຸກຄົນ;
6. ການກວດຄົ້ນ, ການຍຶດ ແລະ ສົ່ງມອບຂໍ້ມູນຫຼືກຖານ;
7. ການຍຶດ ຫຼື ອາຍັດຊັບ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ;
8. ການຮີບຊັບ ແລະ ຮີບວັດຖຸສິ່ງຂອງ;
9. ບັນຫາອື່ນ ທາງອາຍາ ທີ່ຮ້ອງຂໍ ຫຼື ຖືກຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 8 ການປະຕິເສດການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມື

ສປປ ລາວ ປະຕິເສດການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືນັ້ນ ອາດສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ອະທິປະໄຕ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງ ຊາດ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດລວມ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ການໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືນັ້ນ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
3. ພຶດຕິກຳທີ່ພົວພັນກັບການຮ້ອງຂໍໃນການຮ່ວມມືນັ້ນ ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນປະມວນກົດໝາຍອາຍາ ຫຼື ກົດໝາຍອື່ນ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ;
4. ການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືນັ້ນ ພົວພັນເຖິງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ການຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ການລົງໂທດ ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຍ້ອນການກະທຳຜິດທາງດ້ານການເມືອງ ຫຼື ທາງທະຫານ;
5. ການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືນັ້ນ ມີພື້ນຖານທີ່ພາໃຫ້ເຊື່ອວ່າ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການສືບ ສວນ-ສອບສວນ, ສັ່ງຟ້ອງ, ລົງໂທດ ຫຼື ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງອື່ນ ຕໍ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຍ້ອນສາເຫດທາງດ້ານເຊື່ອ ຊາດ, ສາສະໜາ, ເພດ, ເຜົ່າ, ສັນຊາດ ຫຼື ບັນຫາທາງດ້ານການເມືອງຂອງບຸກຄົນນັ້ນ;
6. ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຢືນຢັນວ່າ ຕົນຈະໃຫ້ການຮ່ວມມືຕໍ່ບັນຫາທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ທີ່ ສປປ ລາວ ອາດ ຮ້ອງຂໍ;
7. ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຈະແຈ້ງ ລາຍລະອຽດ ແລະ ຈຸດປະສົງ ຂອງການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຫຼື ຄວາມ ຊ່ວຍເຫຼືອໃນຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຕົນ;

8. ການໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືນັ້ນ ອາດສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຮູບຄະດີ ຫຼື ຂັ້ນຕອນໃນການດຳເນີນຄະດີ ອາຍາ ທີ່ກຳລັງດຳເນີນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຂັດກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ;

9. ການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືນັ້ນ ອາດສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຫຼື ຄວາມບໍ່ປອດໄພ ຕໍ່ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ຢູ່ພາຍ ໃນ ຫຼື ນອກດິນແດນ ສປປ ລາວ;

10. ການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືນັ້ນ ອາດສ້າງພາລະອັນໜັກໜ່ວງ ໃຫ້ແກ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2

ການຮ້ອງຂໍ ແລະ ການພິຈາລະນາການຮ້ອງຂໍ

ມາດຕາ 9 ການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ

ໃນການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ຈາກລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ມາຍັງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຍື່ນຄຳ ຮ້ອງຂໍ ຕໍ່ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ໂດຍຜ່ານທາງການທູດ. ສຳລັບການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະ ເທດທາງອາຍາ ຕາມສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົນໄກທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສິນທິສັນຍາ ນັ້ນ.

ມາດຕາ 10 ຄຳຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ

ຄຳຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່, ສະຖານທີ່ ຂອງອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ ຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ;
2. ຈຸດປະສົງ ແລະ ເຫດຜົນຂອງການຮ້ອງຂໍ ແລະ ປະເພດ ຫຼື ລັກສະນະຂອງການຮ່ວມມືທີ່ ຕ້ອງການ;
3. ປະເດັນການຮ້ອງຂໍ ຫຼື ການຂໍຮ້ອງສະເພາະໃດໜຶ່ງ;
4. ລັກສະນະຂອງບັນຫາອາຍາ, ເຫດການ, ບົດສະຫຼຸບຄະດີ ແລະ ຄຳຖະແຫຼງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການຮ້ອງຂໍ ເປັນຕົ້ນ ເນື້ອຄະດີ, ຄວາມຜິດ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ລວມທັງໂທດສູງສຸດ;
5. ກຳນົດເວລາໃນການປະຕິບັດຄຳຮ້ອງຂໍ;
6. ບ່ອນຢູ່ຂອງຜູ້ທີ່ຕ້ອງການເອົາຄຳໃຫ້ການ ແລະ ປະເດັນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ເອົາຄຳໃຫ້ການ;
7. ບ່ອນເກັບມ້ຽນຂອງກາງ ຫຼື ຫຼັກຖານ.

ຄຳຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮ້ອງຂໍ ມາພ້ອມ.

ຄຳຮ້ອງຂໍ ແລະ ເອກະສານປະກອບນັ້ນ ຕ້ອງລົງ ວັນທີ ເດືອນ ປີ, ລາຍເຊັນ ແລະ ປະທັບຕາ ຂອງອົງ ການລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ພ້ອມທັງແປເປັນພາສາລາວ ຫຼື ພາສາອື່ນ ຕາມສິນທິສັນຍາໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 11 ການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ

ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາຈາກລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ, ອົງການໃຈກາງປະສານ ງານ ຕ້ອງກວດກາຄຳຮ້ອງຂໍ ແລະ ເອກະສານປະກອບ ກ່ຽວກັບການຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ ຖ້າເຫັນວ່າ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຕ້ອງມອບໃຫ້ອົງການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ດຳເນີນການໃຫ້ການຮ່ວມມື. ໃນກໍລະນີເຫັນວ່າບໍ່ຖືກ

ຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍປັບປຸງ ຫຼື ປະກອບຄືນໃໝ່ ຫຼື ປະຕິເສດ ການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືດັ່ງກ່າວ.

ອົງການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຕ້ອງດຳເນີນການໃຫ້ການຮ່ວມມືໂດຍໄວ ຕາມເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຄຳຮ້ອງຂໍ ນັ້ນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍຮັບຊາບ ກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າ ຫຼື ບັນຫາທີ່ພາໃຫ້ ການປະຕິບັດຄຳຮ້ອງຂໍຊັກຊ້າ ຫຼື ອາດຂໍໃຫ້ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍນັ້ນ ສະໜອງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງ ຍາກໃນການປະຕິບັດຄຳຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 12 ການຮັກສາຄວາມລັບຂອງຂໍ້ມູນ

ສປປ ລາວ ຕ້ອງຮັກສາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ຂອງລັດທີ່ ຮ້ອງຂໍ ໄວ້ເປັນຄວາມລັບ, ບໍ່ເປີດເຜີຍຕໍ່ສາທາລະນະ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຮູບຄະດີ ແລະ ບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ ຫຼື ຖືກນຳສົ່ງໄປຍັງລັດທິສາມ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ.

ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ຫຼື ຕາມກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ ເພື່ອບໍ່ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ ໄດ້ມາຈາກການຮ່ວມມື ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ຖືກນຳໃຊ້ ຫຼື ເປີດເຜີຍ ຫຼື ໂອນ ມອບໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ຫຼື ຖືກສວຍໃຊ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ນອກຈາກທີ່ໄດ້ສະເໜີໄວ້ໃນຄຳຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ, ເວັ້ນ ເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 3

ການດຳເນີນການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ

ມາດຕາ 13 ການເອົາຄຳໃຫ້ການ

ການເອົາຄຳໃຫ້ການ ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອຈຸດປະສົງນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຢູ່ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງບົນພື້ນຖານຄວາມສະໝັກໃຈຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 14 ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານ

ອົງການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຕ້ອງຊອກຫາ, ເກັບໂຮມຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານ ຕາມການຮ້ອງຂໍ ລວມທັງການຮຽກ ໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານໃຫ້ຕົນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານ ມີສິດປະຕິເສດການ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຫຼື ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ກ່ຽວກັບການປະຕິເສດສະໜອງຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານຂອງ ຕົນນັ້ນ ຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ.

ມາດຕາ 15 ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງບຸກຄົນ ໃນລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ

ໃນກໍລະນີ ມີການຮ້ອງຂໍໃຫ້ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ອາໄສຢູ່ດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ໄປມີໜ້າໃນລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ບົນພື້ນຖານການຍິນຍອມຂອງຜູ້ກ່ຽວ, ສປປ ລາວ ອາດເຫັນດີໃຫ້ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ໄປຍັງດິນແດນຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ເພື່ອ:

- ຊ່ວຍເຫຼືອໃນການສືບສວນ-ສອບສວນ ບັນຫາທີ່ພົວພັນເຖິງຄະດີອາຍາ;
- ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ ທີ່ພົວພັນເຖິງຄະດີອາຍາ, ຍົກເວັ້ນບຸກຄົນນັ້ນ ເປັນຜູ້ຖືກຫາ.

ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍຮັບຊາບ ຖ້າບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ຫາກປະຕິເສດ ຫຼື ຍິນຍອມເຂົ້າຮ່ວມຕາມຄຳຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ.

ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການເດີນທາງ, ຄ່າພັກເຊົາ, ຄ່າກິນ ລວມທັງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 16 ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຂອງບຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດໂທດ ຫຼື ຖືກກັກຂັງ

ສປປ ລາວ ອາດພິຈາລະນາໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດໂທດ ຫຼື ຖືກກັກຂັງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຖືກສົ່ງຕົວເປັນການຊົ່ວຄາວ ບົນພື້ນຖານການຍິນຍອມຂອງຜູ້ກ່ຽວ ເພື່ອໄປໃຫ້ການ ຫຼື ຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຢູ່ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ.

ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງສືບຕໍ່ກັກຂັງຜູ້ກ່ຽວ ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ແລະ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການເອົາຄຳໃຫ້ການ ຫຼື ຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນການດຳເນີນຄະດີອາຍາແລ້ວ ຕ້ອງສົ່ງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ຄືນມາຍັງ ສປປ ລາວ.

ໄລຍະເວລາໃນການກັກຂັງຢູ່ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍນັ້ນ ໃຫ້ນັບເຂົ້າໃນກຳນົດເວລາການປະຕິບັດໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ຫຼື ການກັກຂັງ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ທີ່ພົວພັນກັບການສົ່ງຕົວບຸກຄົນທີ່ປະຕິບັດໂທດ ຫຼື ຖືກກັກຂັງ.

ມາດຕາ 17 ມາດຕະການຄວາມປອດໄພ

ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄປເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີອາຍາຢູ່ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ໃນກໍລະນີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ແລະ 16 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງໃຫ້ການປົກປ້ອງ ແລະ ມີມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກຄົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ຈະບໍ່ຖືກກັກຂັງ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ບຸກຄົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ຈະບໍ່ຖືກບັງຄັບ, ນາບຊູ່ ຫຼື ນຳໃຊ້ວິທີການອື່ນ ໃຫ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານ ຫຼື ໃຫ້ການກ່ຽວກັບບັນຫາອື່ນ ນອກຈາກເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຄຳຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ;
3. ຈະບໍ່ຖືກດຳເນີນຄະດີອາຍາ ບົນພື້ນຖານຄຳໃຫ້ການຂອງຕົນ ໃນເວລາເຂົ້າຮ່ວມການໄຕ່ສວນຄະດີຢູ່ທີ່ປະຊຸມສານ ຫຼື ໂດຍອົງການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຢູ່ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ;
4. ຈະບໍ່ຖືກຮ້ອງຟ້ອງດຳເນີນຄະດີແພ່ງ ຍ້ອນການກະທຳ ຫຼື ການເມີນເສີຍຂອງຜູ້ກ່ຽວ ກ່ອນການອອກເດີນທາງໄປຍັງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 18 ການຊອກຮູ້ບ່ອນຢູ່ ຫຼື ເອກະລັກຂອງບຸກຄົນ

ອົງການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ ຈະດຳເນີນການຊອກຮູ້ ບ່ອນຢູ່ ຫຼື ເອກະລັກຂອງບຸກຄົນ ທີ່ ກຳນົດໄວ້ໃນຄຳຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 19 ການກວດຄົ້ນ, ການຍຶດ ແລະ ສິ່ງມອບ ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ

ອົງການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ ດຳເນີນການ ກວດຄົ້ນ, ຍຶດ ແລະ ສິ່ງມອບຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານ ທີ່ເປັນເອກະສານ, ຂໍ້ມູນທີ່ບັນທຶກ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງຕາມຄຳຮ້ອງຂໍ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

- ຄຳຮ້ອງຂໍນັ້ນ ຕ້ອງກຳນົດລະອຽດ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານ;
- ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນການໄດ້.

ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍຮັບຊາບ ກ່ຽວກັບຜົນຂອງການກວດຄົ້ນ ແລະ ການຍຶດຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ພ້ອມທັງປຶກສາຫາລື ວິທີການ ແລະ ວັນ ເວລາໃນການສິ່ງມອບຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານ.

ມາດຕາ 20 ການຍຶດ ຫຼື ອາຍັດ ຊັບ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ອົງການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ ດຳເນີນການຍຶດ ຫຼື ອາຍັດ ຊັບ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

- ໄປພ້ອມກັບຄຳຮ້ອງຂໍນັ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ມີຄຳສັ່ງຍຶດ ຫຼື ອາຍັດຊັບ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ສະບັບຕົ້ນ ພ້ອມທັງຂໍ ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດທາງດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ສາມາດດຳເນີນການດັ່ງກ່າວໄດ້;
- ກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນການໄດ້.

ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍຮັບຊາບ ກ່ຽວກັບຜົນຂອງການຍຶດ ຫຼື ອາຍັດ ຊັບ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສຳລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ຊັບ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ໄດ້ຍຶດ ແລະ ອາຍັດນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 21 ການສິ່ງຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານຄົນ

ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງສິ່ງຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານທີ່ໄດ້ສະໜອງໃຫ້ແລ້ວນັ້ນ ຄືນໃຫ້ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ພາຍຫຼັງການດຳເນີນຄະດີອາຍາສິ້ນສຸດລົງ.

ໃນກໍລະນີ ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານດັ່ງກ່າວ ໃນການດຳເນີນຄະດີອາຍາໃດໜຶ່ງ ສປປ ລາວ ມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ສິ່ງຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານຄືນໃຫ້ ສປປ ລາວ ກ່ອນສິ້ນສຸດການດຳເນີນຄະດີ.

ມາດຕາ 22 ການກວດກາ ແລະ ຍິ່ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເອກະສານ

ເອກະສານ ທີ່ຄັດຕິດຄຳຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍານັ້ນ ຕ້ອງມີການກວດກາ ແລະ ຍິ່ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການໃຈກາງປະສານງານ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ເອກະສານໃດໜຶ່ງ ຈະຖືວ່າໄດ້ຮັບການກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງແລ້ວ ກໍຕໍ່ເມື່ອ ໄດ້ຮັບການລົງນາມ ແລະ/ຫຼື ປະທັບຕາທາງລັດຖະການຂອງສານ ຫຼື ອົງການທີ່ມີສິດອໍານາດ ຕາມກົດໝາຍກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ.

ເອກະສານ ທີ່ສົ່ງໃຫ້ກັນທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ເປັນຕົ້ນ ຮູບຖ່າຍ, ລາຍນິ້ວມື, ຮູບຖ່າຍ ເພື່ອພິສູດດໍາລົງຮູບປະພັນຂອງບຸກຄົນ, ສໍາເນົາເອກະສານ ຖ້າຫາກມີການຍັງຢືນຈາກອົງການທີ່ມີສິດອໍານາດຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ກໍມີຜົນໃຊ້ໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນກັບເອກະສານທີ່ສົ່ງທາງໄປສະນີ ຫຼື ສົ່ງດ້ວຍມື.

ມາດຕາ 23 ການປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍຜ່ານທາງເອເລັກໂຕຣນິກ

ການປະຕິບັດການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ອາດດໍາເນີນຜ່ານທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ແລະ/ຫຼື ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ຂອງອົງການດໍາເນີນຄະດີອາຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 24 ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະຕິບັດຄໍາຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ

ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການປະຕິບັດຄໍາຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ດັ່ງນີ້:

1. ຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຂອງການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ, ຄ່າວ່າຄວາມຂອງທະນາຍຄວາມ, ຄ່າປ່ວຍການຂອງບຸກຄົນ ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ເອົາຫຼັກຖານ ຫຼື ນັກຊ່ຽວຊານ ຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ;
2. ຄ່າແປພາສາ, ຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ການຍັງຢືນເອກະສານ, ຄ່າສໍາເນົາ ເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນ;
3. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ທີ່ພົວພັນກັບການສົ່ງບຸກຄົນໄປຍັງດິນແດນຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ແລະ ກັບຄືນ ສປປ ລາວ ລວມທັງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເດີນທາງ, ຄ່າພັກເຊົາ, ຄ່າກິນ, ຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ, ຄ່າປ່ວຍການ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
4. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ທີ່ພົວພັນເຖິງການນໍາສົ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມກັກຂັງ ຫຼື ຕິດຕາມ;
5. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ທີ່ພົວພັນເຖິງການຕິດຕໍ່ສື່ສານທາງເອເລັກໂຕຣນິກ.

ນອກຈາກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໃນ 5 ຂໍ້ ຂອງມາດຕານີ້ ສປປ ລາວ ຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຫຼວງຫຼາຍ ສປປ ລາວ ແລະ ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງປຶກສາຫາລືກັນ ກ່ຽວກັບການສືບຕໍ່ ຫຼື ບໍ່ສືບຕໍ່ປະຕິບັດຄໍາຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ.

ໃນກໍລະນີສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຫາກໄດ້ກໍານົດກ່ຽວກັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດໍາເນີນການຮ່ວມມືທາງອາຍາ ກໍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍານັ້ນ.

ມາດຕາ 25 ການແຈ້ງຜົນໄດ້ຮັບ

ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງແຈ້ງຜົນໄດ້ຮັບ ກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ໃຫ້ ສປປ ລາວ ໃນນາມລັດທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ຮັບຊາບໂດຍໄວ.

ໝວດທີ 4
ການຮີບຊັບ ແລະ ຮີບວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ມາດຕາ 26 ການຮີບຊັບ ແລະ ຮີບວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ເມື່ອໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ກ່ຽວກັບການຮີບຊັບ ແລະ ຮີບວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຕາມຄໍາຕັດສິນຂອງສານຕ່າງປະເທດ, ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ມອບໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ບ່ອນຊັບ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນຕັ້ງຢູ່ ຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອສະເໜີໃຫ້ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາຕັດສິນ ກ່ຽວກັບການຮີບຊັບ ຫຼື ຮີບວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີຊັບ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງຍຶດ ຫຼື ອາຍັດ ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງອອກຄໍາສັ່ງຍຶດ ຫຼື ອາຍັດຊັບ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວ ກ່ອນທີ່ສານຈະພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 27 ການພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການຮີບຊັບ ແລະ ຮີບວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການມອບໝາຍຈາກອົງການໃຈກາງປະສານງານແລ້ວ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າຄໍາຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງເກັບໂຮມຫຼັກຖານທີ່ຈໍາເປັນ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ສານປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາຕັດສິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍໃນເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ການພິຈາລະນາຕັດສິນ ກ່ຽວກັບການຮີບຊັບ ຫຼື ຮີບວັດຖຸສິ່ງຂອງໃນທີ່ປະຊຸມສານ ຕ້ອງມີຜູ້ຕາງໜ້າອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງຍຸຕິທໍາ, ຜູ້ຕາງໜ້າສະຖານເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ຫຼື ສະຖານກົງສຸນຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງອົງການທີ່ມີສິດອໍານາດອື່ນ ຂອງ ສປປ ລາວ ເຂົ້າຮ່ວມ.

ມາດຕາ 28 ສິດຂອງສານປະຊາຊົນ ໃນການພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການຮີບຊັບ ແລະ/ຫຼື ຮີບວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ໃນການພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການຮີບຊັບ ແລະ/ຫຼື ຮີບວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຕາມຄໍາຕັດສິນຂອງສານຕ່າງປະເທດ, ສານປະຊາຊົນ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາກ່ຽວກັບການກະທໍາຜິດ ທີ່ບິ່ງໄວ້ໃນຄໍາຮ້ອງຂໍນັ້ນ ຕ້ອງເປັນການກະທໍາຜິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ກວດກາຄໍາຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືນັ້ນ ບໍ່ຂັດກັບເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ກວດກາຄືນ ຊັບ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ ບໍ່ພົວພັນເຖິງການກະທໍາຜິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ຊັບ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ພົວພັນເຖິງການກະທໍາຜິດ ທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ອາດຈະຖືກຮີບເປັນຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມຄໍາຕັດສິນຂອງສານ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ.

ມາດຕາ 29 ການລົບລ້າງຄຳສັ່ງ ຍຶດ ຫຼື ອາຍັດຊັບ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ຖ້າສານປະຊາຊົນ ພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍ ກ່ຽວກັບການຮົບຊັບ ແລະ ຮົບວັດຖຸສິ່ງຂອງແລ້ວ ແຕ່ຫາກ ເຫັນວ່າບໍ່ມີເຫດຜົນ, ບໍ່ມີຂໍ້ມູນ ຫຼື ກຖານ ພຽງພໍ ສານປະຊາຊົນ ກໍຈະຕັດສິນລົບລ້າງຄຳສັ່ງ ຍຶດ ຫຼື ອາຍັດຊັບ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ.

ມາດຕາ 30 ການມອບຊັບ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງໃຫ້ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ

ໃນກໍລະນີສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໄດ້ພິຈາລະນາຕັດສິນໃຫ້ສິ່ງ ຊັບ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ ຮົບນັ້ນ ໃຫ້ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍແລ້ວ ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ຕ້ອງສະເໜີໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ປະສານສົມ ທົບກັບລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ເພື່ອກະກຽມ ແລະ ດຳເນີນການມອບຊັບ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ພາຍໃນເວລາ ສາມສິບວັນ ຫຼື ພາຍໃນເວລາຕາມທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນສິນທິສັນຍາ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ລົງຄຳຕັດສິນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ເປັນເຈົ້າການໃນການມອບ ຊັບ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ສາມາດມອບໄດ້ ໃຫ້ລັດ ທີ່ຮ້ອງຂໍ ໂດຍມີຜູ້ຕາງໜ້າ ຈາກອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ, ກະຊວງຍຸຕິທຳ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ອົງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ເຂົ້າຮ່ວມນຳ ພ້ອມທັງເຮັດບົດບັນທຶກໄວ້.

ໃນການມອບ ຊັບ ຫຼື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ຖືກຮົບນັ້ນ ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງທົດແທນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນວຽກຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນການຮົບຊັບ ຫຼື ຮົບວັດຖຸສິ່ງຂອງ ດັ່ງກ່າວ ຄືນໃຫ້ ສປປ ລາວ.

ພາກທີ III

ການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ

ມາດຕາ 31 ການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ

ການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ ໄປຍັງລັດທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ປະຕິ ບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ແລະ ມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫຼື ກົດໝາຍຂອງລັດທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 32 ການສະເໜີການຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ

ອົງການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຮ້ອງຂໍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ໄປຍັງລັດທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ໃນການປະກອບຫຼັກຖານ, ສິ່ງມອບເອກະສານ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີ, ການຍຶດ, ການ ອາຍັດ, ການຮົບຊັບ ແລະ ຮົບວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ການປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ສປປ ລາວ ຫຼື ການຮ່ວມມືອື່ນ ທີ່ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 7 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງສະເໜີຫາອົງການໃຈກາງປະສານງານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮ້ອງຂໍ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດທາງອາຍາ ແກ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 33 ການພິຈາລະນາຂອງອົງການໃຈກາງປະສານງານ

ພາຍຫຼັງ ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີຈາກອົງການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າຄຳ ສະເໜີດັ່ງກ່າວ ບົນພື້ນຖານ ສິນທິສັນຍາ ລະຫວ່າງ ສປປ ລາວ ກັບລັດທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ແລະ ມາດຕາ 8 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້ ເມື່ອເຫັນວ່າສອດຄ່ອງແລ້ວ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ ໄປຍັງລັດທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ.

